

Aktualności

„Kropla słowa” Krystyny Stańko Albumem Roku 2012

Wielką niespodzianką sprawiła wokalistka Krystyna Stańko, której ambitna i natchniona płyta „Kropla słowa” w ankiecie Jazz Top 2012 czytelników JAZZ FORUM zyskała najwięcej głosów jako Album Roku.

1. Jesteś powietrzem
2. Nic dwa razy
3. W zatrzęsieniu
4. Przylut się do mnie
5. Pierwsza miłość
6. Jest nie ma
7. Nie mówiłam uśmiechem
8. Zakochani
9. Dawno nie liczy się
10. Kropla słowa

Krystyna Stańko: Kropla słowa

Oto zestawienie najlepszych albumów jazzowych minionego roku według ankiety Jazz Top 2012:

1. Krystyna Stańko „Kropla słowa” (4ever Music)
2. Piotr Baron Quintet „Jazz na Hradie” (Multisonic)
3. Beata Przybyłek „I'm Gonna Rock You” (FLID)
4. Leszek Kułakowski „Piano Concerto & Sketches” (DUX)
5. Adam Baldych & The Baltic Gang „Imaginary Room” (ACT)
6. Piotr Schmidt Electric Group „Silver Protect” (Fonografika)
7. Pianohooligan: „Experiment: Penderecki” (Decca)
8. Randy Brecker Plays Włodek Pawlik's „Night in Calisia” (LEMCD)
9. Kuba Stankiewicz „Spaces” (KSA Music/Fonografika)
10. Artur Dutkiewicz „Mazurki” (Pianoart)
11. Henryk Miśkiewicz „Full Drive 3” (Fonografika)
12. Atom String Quartet „Places” (EMI Music Poland)
13. Wierba & Schmidt Quintet „The Mole People” (SJ Records)
14. Janusz Szrom/Zbigniew Wrombel „Śpiewnik” (SRMT)
15. Baleta i Scleranski na żywo w Radiu Koszalin
16. String Connection „2012” (Polskie Radio)
17. Maciej Fortuna Trio „Solar Ring” (Fortuna Music)
18. Tomek Grochot Quintet „My Stories” (TG)
19. Walter Norris i Leszek Możdżer „The Last Set” (ACT)
20. Krzysztof Petras Project & Tomasz Król „Different Guitar”
21. Nowicki/Świsłocki/Frankiewicz „Pathfinder” (Multikulti)
22. Agnieszka Hekiert „Stories” (Universal)
23. Kroke „FeelHarmony” (Pomaton EMI)
24. Pink Freud „Horse & Power” (Universal)

Krystyna Stańko - „Jesteś powietrzem”, album „K...”

„Jesteś powietrzem” – muzyka Dominik Bukowski, słowa Halina Poświatowska

O albumie „Kropla Słowa”
Po intensywnych dwóch latach koncertowych z ciepło przyjętym projektem „Secretly” z muzyką Petera Gabriela w jazzowych opracowaniach, nadszedł czas na nowy projekt. Artystka od wielu lat marzyła o połączeniu piękna muzyki z pięknem słowa w oczyszczonym języku. Tym razem jesteśmy świadkami powstania utworów, w których obok poezji wspaniałych twórców: Haliny Poświatowskiej, Wisława Szymborskiej, Doroty Szatters i Tomasa Jastruna pojawiła się subtelna i zajmująca muzyka wibrantysty Dominika Bukowskiego, a także kompozycje wokalistki i utwór Paula Rutschka.

Idea płyty jest stworzenie wyjątkowego nastroju i brzmienia, za sprawą welwetowego, niskiego głosu wokalistki, z tkliwością interpretującego poruszającą poezję, połączoną z grą fantastycznych muzyków, czołową polskiego jazzu.

Materiał został nagrany w RG studio w Gdańsku oraz Shaffa Studio Marka Kuczyńskiego. Produkcją zajęł się Paul Rutschka z P&E Studios w Amsterdamie. Na okładce albumu znalazły się tchnące prawdziwą magią fotografie artystki z Hamburga Alexandry Hinc-Władyska.

Muzycy uczestniczący w nagraniu:

- Krystyna Stańko - śpiew
  - Dominik Bukowski - wibrafon, marimba
  - Piotr Lemańczyk - kontrabas
  - Cezary Konrad - perkusja
  - oraz zaproszeni goście:
  - Maciej Obara - saksofon
  - Jacke Kröllik - gitara
  - Irek Wojtczak - saksofon
  - Sri Hanuraga - fortepian
  - Paul Rutschka - bass
  - Mirosław Hady - instrumenty perkusyjne
- kwartet smyczkowy:
- Katarzyna Kowacz - I skrzypce
  - Katarzyna Rogalska - II skrzypce
  - Małgorzata Chomicz - wiolonczela
  - Alicja Lach-Owsińska - wiolonczela
  - Aranżacje smyczków - Irek Wojtczak

Track lista

1. Jesteś powietrzem – muz. Dominik Bukowski, sł. Halina Poświatowska
2. Nic dwa razy – muz. Dominik Bukowski, sł. Wisława Szymborska
3. W zatrzęsieniu – muz. Krystyna Stańko, sł. Wisława Szymborska
4. Przylut się do mnie – muz. Dominik Bukowski, sł. Tomasz Jastrun
5. Pierwsza miłość – muz. Krystyna Stańko, sł. Wisława Szymborska
6. Jest nie ma – muz. Dominik Bukowski, sł. Dorota Szatters
7. Nie mówiłam uśmiechem – muz. Dominik Bukowski, sł. Halina Poświatowska
8. Zakochani – muz. Dominik Bukowski, sł. Wisława Szymborska
9. Dawno nie liczy się – muz. Dominik Bukowski, sł. Krystyna Stańko
10. Kropla słowa – muz. Paul Rutschka, sł. Krystyna Stańko

Piotr Iwicki, autor pięciogwiazdkowej recenzji opublikowanej w JAZZ FORUM 12/2012, pisat m.in.:

Przyznam się też, że gdy tylko album trafił w moje ręce, był najcenniejszą słuchaną płytą. I to nie tylko z racji na jego artystyczny poziom i klimat, ale również z tego powodu, że za każdym razem zaskakuje mnie niezwykła stylistyczną logiką. Również pod względem emocji ułożony został bardzo płynnie, co czyni go liczącą dziesięć rozdziałów opowieścią pełną kobiecej refleksji.

Tak solidnie i pięknie płyty poetyckiej w jazzowym krwiobiegu nie mieliśmy od czasu „Umiera piękno” Agi Zaryan i przyznam, że obie pozycje tworzą dla mnie pewien brzmieniowy kanon. Z jednej strony – powściągliwe operowanie głosem, bez fajerwerków z drugiej – skupienie na emocjach wynikających z kontrastu. Krystyna Stańko nie musi odwoływać się do dynamicznych fajerwerków, bowiem na tle pasteli smyczków (jak choćby w *Nic dwa razy*) nawet półszepet jest głośny. Zdumiewa natomiast lekkość, z jaką wokalistka wykonuje bardzo niewygodne frazy, dźwiękowe pochody. Równie intrygująco wypada tutaj kontrapunkt kontrabasisty Lemańczyka.

Autem płyty są gościnnie udziały wielu muzyków, którzy wpadają na kilka fraz i gdy wybrzmia pozostawiają w naszej pamięci bardzo dobre wrażenie. Jak choćby gitarzysta Jacke Kröllik, który pokazuje kunszt na miarę Ala Di Meoli i tym podobnych gigantów (*W zatrzęsieniu*). Równie istotne dla ostatecznego efektu są elektryczne wycieczki Sri Hanuraga, którego korg przelamuje znakomicie akustyczna faktura albumu (np. w *Zakochani*). Odnoszę też jako właściciel tego instrumentu wrażenie, że również jego możliwości jako wocodera zostały zastosowane np. w *Jesteś Powietrzem*, choć nota na płycie tego nie odnotowuje.

Równie istotny był w wypadku płyty skład zasadniczej sekcji towarzyszącej artystce. Akompaniamentu jest tutaj czynnikiem, co zasługuje na odrębną ocenę. To co robią Konrad, Lemańczyk i zdumiewający ciągłym rozwojem Bukowski, to jakościowo poziom jazzu o artyzmicznie zarezerwowanym dotąd dla największych nazwisk światowego topu.

Piotr Iwicki